

אבאל'ה שלי

אבאל'ה איך הראית לי את הדרך הטובה. נתת לי בטחון למרות שבתוך תוכך אולי פחדת.

איך רציתי שהתנועה תרפא אותך, איך רציתי שלא יכאב לך, רציתי לטפל בך גם, אבאל'ה שלי.

ועוד לא אמרתי כלום על ההומור, החריצות. עוד לא דיברתי על אהבה, אולי כן, אבל תמיד יש עוד.

אבושקי שלי מתוק. אתה זה לימונים ואפונה ריחנית. אתה זה להכיר דרכים בלי וויז, זה לדעת כיכרות וכיוונים, אתה זה חמיצות וחריונות - עוגות יבשות ולא מתוקות, סודה. אתה שירים רוסיים, שירים עבריים. אתה זה נכדים וילדים, אתה זה לשכב על השטיח עם פרי, פיצוחים, לרכב על אופניים. אתה זה יענקל'ה ושרה'ה. אתה זה דאגה ואהבה חסרת גבולות לנו - לילדים ולנכדים. ואיך אתה הסעת ולקחת, העמסת והצעת, שאלת ועזרת לי, לילדי. תמיד ידעתי שאתה נוכח שלא אהיה לבד. אתה ואמא זה ביחד נדיר, כאן על פני האדמה, וקיבלת את הבחירות שלנו אבאל'ה שלי, כל כך אהבת אותנו שהכל קיבלת. ואנחנו עכשיו בלעדיך, אבל אתה ספוג בנו, בכולנו, בטעמים בריחות בבדיחות ואמא, אמוש שלנו, את אהבה בלב. את ממשיכה ואנחנו איתך תמיד תמיד. איש אחד פגש ציפור בבית קפה שוחחו וצחקו וקבעו להיפגש למחרת. למחרת האיש חיכה וחיכה והציפור לא הופיעה, קם ללכת והנה היא הגיעה. "איפה היית ציפור? חיכיתי לך המון" אמר. "קמתי בבוקר איש, ראיתי שהיום יום יפה והחלטתי לבוא ברגל".

אני אוהבת אותך עד בלי די מאז ולתמיד אומרת לך תודה אבוש.

בתך, מיכל

אבושקי אהוב ליבי כותבת לך מכתב ואתה עדיין כאן איתנו, לא רוצה להספיד.

יושבת בפיינה שלך על הספה, הפיינה האהובה, תמיד בפיינה ותמיד עקום, למי שמביט מהצד זה עקום. אני יודעת שאין ישר בעולם כמו העקום שלך.

ככה, רגל על רגל, תמיד ימין על שמאל כי ימין כואבת, מנמנם לך עם ראש לאחור, ורק לנו זה מפריע העוקם הזה, אבל אתה יודע מה אתה אוהב ואתה בוחר.

אבושקי שלי אהוב ליבי. תמיד ביקשת חצי כוס. גם בלחישה, חצי כוס קפה, מים, פנטה. חצי כוס, זה החצי המלא אבאל'ה שלי. כמה אתה צנוע אבוש, כמה אתה רגיש וחכם, וכמה פשטות עושה קסמים. תמיד הערצתי אותך ואהבתי ועודני.

תמיד חיכיתי לך. רציתי שתשמח, שתצחק, שיהיה לך טעים.

שהמרק יהיה רותח כי אם לא - אתה תחזיר.

שפלפל שחור ומלח יהיו בהישג יד, וידעתי את הטיימינג לקיסם.

הבטתי בך וידעתי מתי מלוח להציע, ומתי מתוק, אבל לא מתוק מידי. או חצי כוס של משו אבאל'ה שלי.

אתה ואמא אחד שלם שהתמזג עם השנים וקצת נספגתם זה בזו ולא ניתן להפריד.

משפחה זה מעל הכל אבאל'ה שלנו, וכמה זכות ואהבה שזו משפחתנו.

רק התפללתי שלא יכאב ולא תפחד רק להביט בך נינוח ושלי.

כשהייתי ילדה אכלנו בחדר האוכל. הסתכלתי על הצלחת שלך, וכזו בדיוק רציתי בדיוק. איך ידעת לסדר את הדברים שם ולשים שמן ופלפל שחור ולחתוך, וחיכיתי שתיתן לי לטבול את הלחם במיץ של הסלט הכל כך טעים שלך.

אבושקי שלי

ואז כשהחשמל היכה בי אז אבאל'ה שלי איך טיפלת בי איך החלפת תחבושות וניגבת, איך הרגעת ולומדת אותי שוב הכל מהתחלה, אמרת לי אני הולך עד הפנס, ומחכה ואת תבואי, איך